י"ג תמוז תשע"ד

מזל-טוב!

שיבא- תל השומר

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וּתְרוּעָה...

שיבקעו לך שערי שמים

Bonei Olam

בוני עולם

תמיכה וסיוע לחשוכי בנים

שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ

ב עוד מספר ימים נעמוד כולנו בבית הכנסת סביב לבימה. ימים נוראים של תשע"ה. בעל התוקע יקרב את השופר המלוטש אל פיו הרועד, ובלבנו יתקבצו כל הרגעים הקשים שלנו משנת תשע"ד. אוי, אילו זכרנו אותם מראש, כמה היינו מתפללים...

ויש כאלו, שמייחדים לבבות מעזרת הנשים ומעזרת הגברים ועוצמים חזק חזק את העיניים. לפני שהסכר יורם וכולם כולם יראו את נהר הדמעות השוצף.

הם שומעים את בעל המקרא אומר 'תקיעה' והלב שלהם חושב: הלוואי והשנה כבר יהיה לנו בבית 'גרגור' של תינוק. הם שומעים את התרועה, ומתכוונים שיקרעו להם שערי שמים, שישתוק כבר המסטין הנורא ויאפשר כבר לנשמה חדשה לרדת לבית שלהם ולחמם להם את הלב. ילד יהודי טהור.

והם יבקשו שההשתדלות שלהם תהיה קלה. שיהיה לבוני עולם מספיק עוז ותעצומות ויועצים ורופאים כדי לעזור להם במסלול המייסר שה' בחר עבורם.

כי זוהי המטרה של בוני עולם. להעניק משענת, אי של תקווה לזוגות המחכים ומצפים, להפוך להם את המצב ולהעניק להם

- תְּמִיכָה
- נַחַת
- תִּקְוָה
- אוֹשֶׁר
- חַיִּים
- וְשִׂמְחָה

זכינו, ובשנה האחרונה נוספו לעם ישראל 887 תינוקות יהודיים כשרים בארץ ובעולם בזכות 'בוני עולם'. בזכותכם, זה יקרה שוב גם בשנה הבאה.

כתיבה וחתימה טובה
הרב שלמה בוכנר
יו"ר בוני עולם

Bonei Olam
בוני עולם
תמיכה וסיוע לחשוכי בנים

תוסיפו חיים – תחתמו לחיים
1-800-300-307

01 בכרטיס אשראי

02 בהוראת קבע – אין צורך להחתים את הבנק

03 במעטפת הגוביינא המצורפת

04 בהפקדה בבנק הדואר ח-ן 20039257

05 בשובר הדואר המצורף

06 בהפקדה בבנק פאג"י 52 סניף 188 ח-ן 409455939

07 הרבנים המקבלים שליט"א ברחבי הארץ

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וּתְמִיכָה...

מישי שלנו נולד אחרי 12 שנות ציפייה. אני מחלקת את השנים האלו לשניים, בקו עבה וברור – השנים של לפני בוני עולם, והשנים שעם בוני עולם. לא אשכח את היום שבו התקשרתי אליהם, בהחלטה של רגע. זה היה אחרי תקופה מורכבת ומייסרת של כישלונות ומילים מרסקות לגמרי של הרופא. בעלי לא היה בבית והבית הקטן והשקט שלנו סגר עלי כמו כלא מוקף חומות בטון. חיפשתי מישהי לדבר כדי לקרוע קצת את הבדידות החונקת, אבל מצב הרוח שלי היה ירוד מדי ואף שיחה לא התאימה לי באותן דקות. בחולשה של רגע חיפשתי את הטלפון של בוני עולם וחייגתי את הספרות בכלל בלי לחשוב.

רק כשנשמע צלצול החיוג תפסתי מה עשיתי אבל בתוך שנייה כבר ענתה לי שם מישהי, מהעבר השני של הקו.

שאלתי אותה: "אתם מטפלים גם במקרים בלי אף סיכוי?"

והיא ענתה: "לא" חד משמעי, ואחרי שניה המשיכה: "אין מקרה בלי אף סיכוי".

המקרה שלנו לא היה מקרה קל, אבל איתם ביחד הכל היה אחרת. היה מישהו שהלך אתנו יחד בין הקוצים, פילס לנו דרך, חבש פצעים, הרים אותנו על כפיים ובעיקר בעיקר – הביא אותנו אל הסוף הטוב, בי"ח בסיוון, בו זכינו לחבוק את מוישל'ה שלנו, ילד התחנונים והתפילות.

קוד 57360

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְאוֹשֶׁר...

אם ניפגש פעם ברחוב, אנחנו ואתם, בכלל לא נדע שיש בינינו איזשהו קשר. 'בוני עולם' שומרים על דיסקרטיות מדהימה ואף אחד מכם, תורמים נכבדים וחשובים, לא יודע עלינו כלום. אבל זה יותר מזה. אף אחד מכם לא יעלה על דעתו שהזוג הצעיר הנחמד הזה, שאפשר לתת לו 23-24 הכי הרבה, נעזר על ידי 'ובוני עולם', ואלמלא העזרה שלו והתרומה שלכם - התינוקת היפהפיה ששוכבת בעגלה החדישה הזו - עוד לא היתה כאן בעולם,

בכלל. מיד אחרי החתונה גילינו שאנחנו בבעיה. בעיה גדולה, ודי נדירה. אף אחד במשפחה מסביב לא שיער דבר. היינו זוג צעיר לגמרי. רק אנחנו ידענו את עומק התהום שאנחנו מצויים בה, ואת הסיכויים הקלושים שלנו להפוך להורים אי פעם. את 'בוני עולם' הכנסנו לתמונה מיד. ידענו שלבד אין לנו בכלל סיכוי. הם לא בזבזו זמן על רופאים רגילים, ידעו שמהם לא תצא הישועה במקרה כמו שלנו והלכו מיד על הטיפול הרציני והמורכב, היחיד שיכול לפתור בעיה כמו שלנו. כשהתינוקת שלנו נולדה, שנתיים וקצת אחרי החתונה, זו היתה שמחה רגילה לגמרי. רק אנחנו ו'בוני עולם', ועכשו גם אתם, תורמים חשובים, ידענו ששום שמחה של הולדת ילד בריא ושלם איננה רגילה וזו שלנו - על אחת כמה וכמה.

ולה' אנחנו אומרים - אף אחד בעולם לא יודע כלום על אף אחד. מישהו בעולם ידע מה עבר עלינו בשנה וחצי האלו אחרי נישואינו? לאילו מחוזות איומים כבר הובילו אותנו נבואות הרופאים? אבל אתה, אלוקים, יודע הכל, ואתה, אב רחום וחנון, תעניק לתורמים האלו שלא ידעו למי הם תורמים - את כל מחסורם באהבה!

קוד 41894

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְנַחַת...

מאז שנולדתי אני ילד של נחת. 'שרק תעשה לנו נחת' היה המשפט שליווה אותי מהעריסה. אלו היו המילים של אבא לאחר אספות ההורים ובכל פעם שאמרתי איזו חוכמה. ההורים שלי לא היו אנשים בריאים והעובדה שזכו להקים בית ולגדל ילד היוותה להם נס תמידי. בגיל שמונה עשרה וחצי עמדתי תחת החופה. שנוכל לראות ממך כבר נחת, אמרה אמא שוב ושוב, אַ סאך נחת ומהה...

אבל הנחת המיוחלת בוששה מלהגיע.

הם רכשו עבורי דירה על ידם, דירה גדולה ומרווחת. 'שנוכל לראות את הנחת' אמרה לי אמא בעיניים מצועפות, ובדקה כמה ילדים יוכלו לישון בחדר השלישי ואיך אפשר יהיה לסגור את המרפסת לחדר נוסף בבוא העת. בכל פעם הזכירה לי כמה היא מתפללת עלינו וכמה היא מחכה כבר לבשורות הטובות, ושלא נשכח לבשר לה מיד מיד...

מה יכולנו לעשות שלא היו לנו עדיין בשורות טובות, ואת האמת כפי שהתחוורה בפנינו אט אט, לא רצינו לספר לה?

אנשים לפעמים חושבים 'כמה כבר עולה להם המחיה, לזוג הצעיר הזה, ילדים עדיין אין להם, כמה עולה להם כבר לחודש?' והם לא יודעים שלחכות לילד – עולה לפעמים יותר מלגדל ילד. ההוצאות שעלו עד מעל צווארינו, גרמו לנו לחשוב כבר על מכירת הדירה שלנו ורכישת דירה קטנה בפרברי העיר. אבל רק מלחשוב על פניהם של ההורים שלי שהביקורים התלת יומיים שלי אצלם החיו את נפשם – הורדתי את הרעיון ברגע שעלה.

אחרי שלוש שנים ארוכות, התקשרנו יום אחד לנציג של בוני עולם. ומאותו רגע שהתחברנו לבוני עולם, הם נטלו על עצמם את הסדרי התשלומים, התייצבנו והכל התחיל לרוץ.

היום, ברוך השם, יש להורים נחת. וגם לנו. ובביקורים היומיים שלנו, הם מרימים את שני הילדים על כפיים ואומרים 'אה, נחת, יידישע נחת'.

קוד 45627

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְחַיִּים...

חיים- לייב שלנו היה בחור חמד, משכמו ומעלה. כשהיה בשידוכים לא היה לנו רגע של שקט. השדכנים רדפו אחרינו ביום ובלילה, מציעים לנו דירות במרכז הארץ עם 'קעסט' לחמש שנים ולעשר... אחרי תקופה קצרה זכה חיים-לייב בשידוך נפלא שכל הורה היה מאחל לילדיו.

אלא שחמש שנים עברו ולא קבלנו שום דשי"ם מהזוג הצעיר. שקט. דממה. לא ידענו מה הולך, לא היינו מעורבים בכלום, התפללנו המון וציפינו מאד לבשורות טובות בבית הצעיר, אבל מעבר לזה לא ידענו דבר. לא פלא אפוא שכשמענו שהבית הצעיר עומד על סף פרוק - התמוטט עלינו עולמנו. בכפליים.

כלתנו לשעבר בנתה מהר מאד את ביתה החדש ושנה לאחר מכן שמענו שנולד לה בן. וחיים לייב שלנו? התאמץ בכל כוחו להמשיך את שגרת לימודו ולא להישבר, אבל הבחנו היטב שהפרח המיוחד שלנו מאבד את כל עוצמתו.

חזרנו למסכת שידוכים, ששום דבר בה לא דמה לזו של שש שנים קודם. חיים לייב היה עדיין אברך צעיר, אבל איזו אישה צעירה שמתחילה פרק חדש בחייה תרצה אחד עם סיכויים מעורפלים וסיפורים לא ברורים?! עברנו מסכת קשה ומייאשת. בסופו של דבר, אחרי חמש שנים ארוכות, עמד חיים לייב תחת החופה עם אלמנה צעירה, אמא לשלושה קטנים.

חיים-לייב הפך להיות האבא המסור שלהם, הוא למד איתם והלך איתם לתפילה, הם קראו לו אבא ולנו סבא וסבתא, אבל החור הענק שבליבנו סרב להתמלא.

עד שהגעתם אתם, בוני עולם, וערערתם על כל המסקנות הקודמות. אמרתם שכדאי לנסות, שחייבים לנסות. חיים-לייב היה מתוסכל, עייף מהחיים, אבל אתם דחפתם, והובלתם, המרצתם--- והענקתם לו עצמה.

ועכשיו אני חוזר משם. חיים לייב עם טלית צחורה, בוכה כתינוק, הכניס את בנו בכורו בבריתו של אברהם אבינו. פלא שלא הייתה שם באולם הקטן אף עין אחת יבשה?

קוד 57880

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְקִוָּה...

א נחנו יודעים מצוין, אתם רגילים לקבל מעטפות שמהן מציצות להן תמונות עם לחיים עגלגלות, מתוקות ומחייכות ופתק תודה חם נושר מהמעטפה כמו פתקה משמיים. אבל למכתב הזה שלנו לא צרפנו לכם שום תמונה. לצערנו, בארון שלנו אין עדיין אלבומים וורודים ותכלכלים ואין לנו אף תמונה אחת לשלוח. אנחנו נשואים כבר שמונה וחצי שנים וטרם זכינו להיות הורים. אבל את המכתב הזה עבורכם אנחנו מוכרחים לשלוח גם ככה. כי אם יש לנו טעם בחיים, אם יש לנו כוח לקום בבוקר לעוד יום של תקוות או אכזבות, אם אנחנו מסוגלים לחייך לעולם שדוהר קדימה גם כשאנחנו נשארנו באותה תחנה כבר שמונה וחצי שנים – הרי זה רק בזכות התמיכה הבלתי פוסקת שלכם – 'בוני עולם'.

האם התורמים שלכם יודעים מה הם עושים לנו? האם הם חושבים שהם אלו שמזכירים לנו שיש סיכוי, שלא אפסה תקווה? הרי הם אלו המאפשרים לנו לגשת לעוד טיפול יקר ולנסות שוב, בלי להתייאש. בשבילכם ובשבילם אנחנו כותבים את המכתב הזה. אז תגידו להם, ספרו להם, הראו להם את המכתב הזה, שיידעו.

ויום אחד גם אנחנו נשלח לכם תמונה, אנחנו בטוחים בכך, בעזרת השם. לא חדלים להאמין, לקוות ולהתפלל. והתמונה הזו, תזכרו זאת, תהיה גם התמונה שלכם!

קוד 52470

תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְשִׂמְחָה...

זהו, הוא כבר הבטיח.
הרב שלמה בוכנר שליט"א הבטיח בשמנו לתולי את כל העזרה שבעולם. האם ניטול חלק בישועה הזו? האם נרתם למאמץ העל של תולי? תלוי בנו.

פרטים מזהים שונו

"שלום, הרב בוכנר". הוא ניגש אלי בדיוק כשיצאתי מבית הכנסת ולחץ את ידי. קראו לו תולי, איש גבה קומה, בעל חיוך נעים. במילים קצרות הוא סיפר שכבר שנתיים הם נשואים ומחכים לילד.

בתחילה כל הסיפורים דומים. תמיד עומד שם אברך, ומספר שהם נשואים כך וכך, ועדיין. תמיד אני רואה את הציפיה הזו בעיניים ואת השאלה הפנימית: האם יש סיבה לדאוג. בהתחלה הכל דומה. השאלה הגדולה היא מה יקרה מכאן ואילך. מי יוכל להתקשר ולבשר מזל טוב אחרי עזרה קלה ועם מי אכרות ברית אמונים של שותפות ארוכה?!

מתחת לחיוך

בתחילה הכל דומה ושגרתי, אבל ההמשך של תולי היה שונה לגמרי.

כי אחרי שכל הדרכים הרגילות לא הועילו – התגלה הממצא הקשה. תולי ואשתו סובלים ממחלה גנטית נדירה שאיש לא ידע עליה קודם, לא אבא ואמא, לא השוועד והשוויגער, וגם לא הם עצמם. עכשיו המחלה הזו מפריעה להם לחבוק ילד. החיים כאילו ממשיכים, ארוחות ערב, הליכה לעבודה, יציאה לשמחות, אבל ביחד איתם יושבת המחלה, וילד אין. לא מספרים על מחלות נדירות לשכנים ולחברים. וככה הם מחזיקים סוד כבד ואיש לא יודע, איש לא יודע. רק הם והסוד בבית הריק.

הם היו זוג צעיר ופורח והיו את כל הסיבות בעולם לעזור להם לחבק תינוק, לגעת באושר הזה. השקענו בהם המון. הם נזקקו לעזרה רפואית יקרה ומסובכת, קשה מבכל הבחינות: כספית, פיזית ורגשית. היו להם סיכויים טובים לילד, אבל בגלל המחלה הגנטית שלהם הם נדרשו להתערבויות עם עלויות כספיות אדירות. אנחנו שילמנו להם, והם, כמו חיילים נאמנים, התגברו על הפחד הכאב הבושה והאכזבות , ונלחמו בחזית שוב ושוב ושוב.

כשהייתי מדבר עם תולי, שמעתי מתחת לחיוך הטוב שלו את המתח המוסתר, את התפילה הנואשת הזו, את התקווה, את הפחד שמא עוד פעם תהיה כאן אכזבה גדולה.

עשרות פעמים, כשכל החברים ישנו או ישבו בכולל, כשהחברות ישבו בעבודה ובמשרד, חצו תולי ואשתו מסדרונות של בית חולים. בשעות לא שעות, ביום ובליל, בקיץ ובחורף, הם ישבו שוב והמתינו

מאחורי דלתות של רופאים בכירים, עושים כל מה שאפשר. מתאמצים, כמעט מחלים את עצמם, מתאשפזים, וחוזרים הביתה בפחי נפש. תמיד בפחי נפש. עשרים אלף שקל לפח, ועוד פעם. ועוד פעם.

דולרים בחצות הלילה

לילה אחד, קרוב לחצות שמעתי דפיקה עדינה על דלת ביתי. הם היו שם שניהם בפנים חיוורות. זוג נחמד. תולי עוד מחייך את החיוך הנעים שלו.

הוא הוציא מכיסו 3,200 דולר והגיש לי.

"מה זה?" שאלתי בתמיהה.

הוא פרש על השולחן את החשבוניות של כל הטיפולים הרפואיים שבוני עולם מימנו להם. עלות הרופאים והבדיקות, האשפוזים, הניתוחים והתרופות. בקול חנוק הוא אחז בידי ואמר: "אתם משקיעים בנו כל כך הרבה. שילמתם בשביל החלום שלנו לילד עשרות אלפי שקלים. הרגשנו שאסור לנו להיעזר בבוני עולם כשיש לנו כסף משלנו. פתחנו את חשבון הבנק שהפקדנו בו את הכספים שקיבלנו כמתנות לחתונה. הוצאנו את כל מה שחסכנו אי פעם בחיינו, והנה, הסכום הזה עבורכם, לפחות נשתתף בעצמנו במה שאנחנו יכולים".

פרצתי בבכי. הסתכלתי על הכסף הזה, כל אוצרם בעולם הזה, המתנות לחתונה. כספי חסכון קטן של זוג המחכה לילד. ישבתי בסלון שלי מול האנשים הצעירים והטובים והמתמודדים האלו. בבית של ההורים שלהם כבר הלכו לישון, בטח אמהות טובות מתפללות עליהם לזרע של קיימא. מישהו בעולם מדמיין מה הם עוברים? מה הם סוחבים? מה הם מבקשים בסך הכל? כבוד? קריירה? כסף? על מה הם נאבקים, בשביל מה הם קורעים את השמים? רק לחזור הביתה יום אחד עם החבילה הקטנה והעטופה הזו, רק זה.

ישבתי מולם, מול תשורת כספם, שלא מספיקה אפילו לטיפול אחד שהם זקוקים

'אני הולכת הביתה'. היא לא בכתה. היא הסבה את עיניה. אני הולכת הביתה. רק זה מה שאמרה. ואחר כך היא הסתובבה. לאט לאט, בפסיעות כבידות של כמו של אדם זקן...

לו. לא הסכמתי לגעת בכסף.

עבר עוד חורף כזה שנושרים בו עלים של אכזבות, ועוד קיץ צורב שנגמרות בו כבר הדמעות. ושוב מגיע סתיו סגרירי שבו האדם שואל את עצמו אם יש לו בכלל סיכוי, ונופל חורף כבד ועצוב ומגיע קיץ לוהט וצחיח רדוף רוחות אכזבה. אצל השכנים והידידים הכל משתנה וזז. "...איזה יופי, ברוך השם עשית בר מצווה? אז מה, היא עולה כבר לכיתה א'? אתה מאמין שאנחנו הורים לילדה בכיתה ז'? ומה, נתחיל לשמוע לו שידוכים? מזל טוב, כל כך צפוף נולדו הקטנים והנה עוד תינוק ברוך השם...."

אצל כולם משתנות תחנות. החיים מחליפים צורה. הנוף מתחלף בחלונות שבנפש. מתבגרים. רק הם עדיין הזוג הצעיר. זוג צעיר שקפא בתחנה. זוג צעיר שעדיין ממתין, זוג שמתמודד עם מחלה נוראה ואין איש יודע. זוג של אנשים מופלאים צדיקים. ממתינים, ממתינים בכבוד הדדי, בהתמסרות, בכאב משותף, בכאב לחוד. היא כבר לא צועקת בתפילות וכבר לא בוכה בהיסטריה. בעומק הלב – הלב משמיע פעיות רכות של תחנונים, היד הריקה עוד מושטת כמו חנה, כמו שרה, כמו כל האימהות שחיכו שהשם יתן להן שאלתן.

הבריחה הגדולה

הפעם הבאה שפגשתי את תולי הייתה בליל שמחת תורה. מרחבת בית הכנסת בקעו קולות השרים בהתרגשות ובעוצמה. עצרתי לנוח תוך כדי ההקפות, והעפתי מבט מבלי משים אל החלון של החדר האחורי. בתוך החדר הצדדי ראיתי דמות רכונה על ספר תורני. משהו בכתפיים השחוחות היה לי מוכר. תולי.

יצאתי אל החדר האחורי שם תולי ישב. טפחתי על שכמו. הסתובב אלי האיש, אבל בקושי הכרתיו. החיוך הרגיל לא היה על פניו. ראיתי מולי תולי מיוסר. תהומות של כאב וסערת נפש ניבטו מעיניו הטובות. גבו שחוח ולבו פצוע, והוא יושב ואוחז בספר כאילו כלום. הוא דיבר בנועם, כמו תמיד, המידות הטובות קרנו ממנו, אבל הכאב, הכאב הנורא הזה שתת ממנו, ורק הודגש על רקע השירה השמחה שברחבת בית הכנסת.

"אתם כאן?" אני שואל אותו, מנסה להיכנס בדברים.

"אני כאן, אשתי בבית". הוא עונה לי בלב כבד.

"מה קרה?"

"הגענו לבית הכנסת" הוא מספר בכאב מוסתר "אשתי גילתה את עצמה עומדת בתוך פקק תנועה אדיר של עגלות תינוק ואמהות נרגשות. סביב העגלות עמדו עשרות עשרות ילדים וילדות לבושים בבגדי חג, בסרטי זהב ובמלמלה, שערות מתנפנפות מטופחות, חליפות שלושה חלקים מגוהצות. אמהות גאות ונרגשות עסקו בתיאום עם אבא. מתי הילד יכנס להקפה ומתי הן תחכנה לו בחוץ. הן דיברו בינם לבין עצמן, והילדים תפסו את מירב הנפח באוויר ובלב. "תגיד איך קוראים לך לדודה". "איפה הפעקאל'ה שלו?" "הנה הדגל. אתה רואה שם את אבא?" "אתה אוהב את התוירה?" "רוצה לראות איך רוקדים?" "אוי, דרכו עליך? אמא תרים אותך. אל תבכה". בין העגלות, בין השיירות, בתוך החג השמח הזה, המלא הווי, בין כל הילדים הקטנים שמלמדים אותם לאהוב תורה, כשהאבות נוטלים אותם על הידיים, היא עומדת עקרה כל כך. עקרה כל כך.

יצאתי אל החדר האחורי שם תולי ישב. טפחתי על שכמו. הסתובב אלי האיש, אבל בקושי הכרתיו. החיוך הרגיל לא היה על פניו. ראיתי מולי תולי מיוסר. תהומות של כאב וסערת נפש

יכולה הייתה כבר להיות לה ילדה בת שתיים עשרה, בת מצווה, והיא עדיין זוג צעיר. היא יכולה הייתה להיות אמא לשמונה ילדים, והיא עדיין זוג צעיר. יכולה הייתה לספר לאמהות האוהבות האלו כמה הן צריכות באמת לאהוב, כמה האוצרות שלהם באמת יקרים ולא מובנים מאליהם. כמה מאות אלפי דולרים היא משקיעה כדי לקבל מה שהשם נתן להן ביד רחבה. ובעוד הן מאמצות אל הלב שלהן לתוך הנשמה את הילד היקר הזה ומחבקות אותו – היא רק משוטטת במסדרונות הריקים והארוכים של בית חולים.

עכשיו היא כאן, עומדת בתוך ההמולה הזו. והלב כבד כמו אבן. מה אני בכלל מחפשת כאן? למה אני קשורה? מה אני רוצה לראות? על מי ועל מה אביט דרך המחיצה? אין לי כח ללטף לחיים של ילדי זרים. כשכל האמהות יבקשו על הילדים שלהן, כשכל העיניים הנרגשות האלו של האמהות במחיצה תהיינה דבוקות ונשואות אל הריקוד של הילד שלהן, על הדגל הקטן והקמוט שלהם שמונף בעזרת גברים, כשהן תסדרנה את הקסקט ואת הדנטל של הגרב – מה אעשה אני? מה אני מחפשת בכלל ביניהן?

"ככה היא עמדה עם לב כבד כעופרת" מספר תולי "ועוד בדלת בית הכנסת, לפני שנכנסנו, היא אמרה לי, והמילים יצאו מהפה שלה עצורות וצרודות, שוקלות טון .'אני הולכת הביתה'. היא לא בכתה. היא הסבה את עיניה. אני הולכת הביתה. רק זה מה שאמרה. ואחר כך היא הסתובבה. לאט לאט, בפסיעות כבידות של כמו של אדם זקן, כמו של אדם אבל, ראיתי את אשתי הגיבורה, שרק הקב"ה יודע מה עברה בחודש האחרון, מפנה גב אל החיים, אל שמחת התורה, מפנה גב וחוזרת לדירה הריקה שלנו.

"אז איך אני ארקוד, הרב בוכנר? איך אני יכול לרקוד כשכל עם ישראל בבית כנסת, ואשתי לבד בבית עכשיו? כל עם ישראל שמח עם התורה, כולם יושבים משפחות משפחות לסעודת חג. כולם חוגגים ומתפללים ונרגשים, מתלבשים ויוצאים ורוקדים. מפייסים את הקטן שבוכה וצובטים בלחי, ורק האישה שלי ריקה ושוממה כבר ארבעה עשרה שנה, ורק האישה שלי יושבת בחדר הריק והחשוך למחצה, והיא לא יכולה יותר

לשמוח, וגם לא יכולה יותר להציג הצגות".

תולי נדם, והכאב כופף את כתפיו לגמרי.

באש ובמים

השירה הלכה והתחזקה מבית הכנסת ואנחנו שנינו כאן. שני גברים שלא זכו לחבוק ילד מעולם. רציתי להבטיח לו הכל. רציתי להבטיח לו שהוא יזכה עוד להיות אבא. הוא יזכה שהקב"ה יפקיד אותו על גידול נשמה קדושה, שיהיה לו נחת. שגם הוא עוד ירקוד במעגל הזה עם ילד טהור בחליפת שלושה חלקים, שגם אשתו עוד תעמוד דבוקה למחיצה בעיניים לחות. אבל אני לא אדון הנשמות, אני כל כך מוגבל. איזה מילים אני יכול למצוא לומר לאיש הצעיר והמקסים הזה?

"תולי", אמרתי לו מכל הנשמה "תולי, ילדים הם מתנה מהבורא, אבל דבר אחד מבטיח לך: אני אתך באש ובמים. לא אעזוב אותך כל עוד יש סיכוי שתחבקו ילד. תולי, נעשה את כל ההשתדלות בעולם כדי שאתה תהיה אבא ואשתך תהיה אמא. כסף לא יהיה שיקול. לעולם לא אאכזב אותך".

הרגשתי שהמילים האמתיות האלו, המילים המוגבלות, שיש בהם ענווה וכאב, המילים שלא יכולות להבטיח אושר, אבל יכולות להבטיח שותפות ותמיכה אמיתית - המילים הללו באו אל הלב של תולי. וברגע של ייאוש שחור הן הצליחו לחדור ולהקל.

הוא קם ממקומו. לרגע חשבתי שהוא פונה לרקוד אבל הוא אמר לי שהוא הולך הביתה. "אני אשכנע אותה לבוא. אני אגיד לה שהשם שלח אותך. אגיד לה שהבטחת שלא תעזוב אותנו, שכלום לא יהיה שיקול"....

לא חזרתי להקפות. רציתי לראות שהם חוזרים. חיכיתי בחדר האחורי בבית הכנסת, בשעה שעשרות אבות רקדו עם שיירות הילדים שלהם. אחרי רבע שעה ראיתי אותם מתקרבים. זוג גיבורים. ראיתי איך הם מגייסים את כל תעצומות הנפש. לבושים חג, מחייכים, מאחלים גוט יום טוב. כאילו תהום דמעות של ארבע עשרה שנה ואינסוף ניסיונות כושלים לא עומדים מאחוריהם. כאילו אין העגלות שמסביב נוגעות להם. מפלסים דרך בין מאות תינוקות וילדים ועגלות, כאילו גם לה יש על מי להסתכל מעבר למחיצה.

"תודה" היא אמרה בשקט כשהבחינה בי. ואני ידעתי שרק מכח ההבטחה שלי היא הצליחה לקום מהכיסא, להסתיר שוב את הדמעות ולבוא לכאן בפעם השנייה.

אחר כך הם נעלמו מעיני. היא התקרבה למחיצה הצפופה בין האמהות והתינוקות, והוא הלך לרקוד בין עשרות אבות נושאי ילדים וילדות קטנים. הבטחתי לתולי שנעשה הכל, שאהפוך שמים וארץ, הוא קיבל כח לבקוע מחדש את חלונות הרקיע בתפילה, לקוות שוב. כמה כח צריך כדי להתגייס מחדש אל החלום הזה, אל המלחמה הלא מובנת מאליה הזו. הבטחתי לתולי שאעשה הכל.

הבטחתי להם שכסף לא יהיה שיקול. שלא אגיד להם די לניסיונות. שלא אגיד להם כבר שילמנו עליכם מעל ומעבר. שלא אגיד להם 'לא', כי יש להם סיכוי סביר, כי לא יתכן שעשרת אלפים דולר יהיו מחיר שלא נשלם בשביל ילד. בשביל תולי והאישה הגיבורה שלו. ידעתי היטב שם בבית הכנסת שהבטחות צריך לקיים.

כי את מה שהבטחתי לתולי, הבטחתי בשמכם. אין לי משלי כלום. זה אתם, שעומדים מאחוריו. אולי בראש השנה הזה כבר נפתחו השמים, אולי בחג הבא אמא תחזיק כבר את החבילה הזו שכל העולם תלוי בה, את החבילה הטהורה הלבנה הזו. אל הנער הזה התפללתי ויתן לי השם שאלתי.

אז כשיום אחד יבוא ואבא תולי יחזיק בזהירות את החבילה הרכה הזו קרוב קרוב למעגלי הרוקדים ואמא תתייפח ליד המחיצה, אני ואתם נדע שקיימנו ביחד את ההבטחה.

תוסיפו חיים - תיחתמו לחיים!

וְכַמָּה יִבָּרְאוּן

פירות תרומותיכם
ל'בוני עולם'
בשנת תשע"ד

פיתוח 'מחלקת גנטיקה' בהשקעה של 2 מיליון ₪

במהלך שנת תשע"ד פיתח בוני עולם בארץ ישראל את 'מחלקת הגנטיקה' והמחקר, המעניקה ייעוץ רפואי בתחום סבוך ומורכב זה. באמצעות מחלקת הגנטיקה נפתרו בעיותיהן של עשרות זוגות שציפו שנים ארוכות לילדים, או ציפו לילדים בריאים ושלמים.

"מול המטרה הנכספת של הבאת ילד יהודי נוסף לאוויר העולם, לא חוסכים בהוצאות" אומרים במחלקת הגנטיקה של בוני עולם. "כספים רבים הושקעו במחלקה, כדי שבעוד בית נאמן בישראל יישמע בכי מרטיט של תינוק יהודי טהור". כל תרומה שתתקבל לפרוייקט זה, תוכל להציל עוד ועוד משפחה.

הרחבת 'מערך השגחה' של בוני עולם

בהשקעה של מאות אלפי שקלים, הרחיב בוני עולם את מערכת ההשגחה ההלכתית הקיימת כבר מס' שנים, המונה עשרות איש ומסיירת דרך קבע בין בתי החולים, המעבדות והמרפאות ומפקחת באופן ישיר שלא תשתרבב חלילה טעות במסת פעילותם של הרופאים והמרפאות העושים במלאכת הקודש.

"רק מי שמצוי בפרטי העניינים, מבין עד כמה השגחה כזו חיונית לפעמים ומרגיעה את המשפחה הנמצאת בידיה האוהבות והתומכות של בוני עולם"..

פרופ' שחר קול, מנהל מחלקת IVF ביה"ח אלישע'

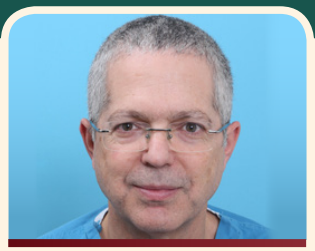

גם השנה זכה בוני עולם להגשים את החלום הבסיסי המשותף לכל אדם באשר הוא, להפוך להיות להורה בישראל. התפעלתי מהמאמץ להעניק מהידע הרפואי שלהם וממסירותם לזוגות וכל פעולותיהם מעידות על הקפדה מקצועית גבוהה.

פרופ' דניאל זיידמן, אחראי יחידת מחקר ביה"ח תל השומר

בשני בתי החולים בהם אני עובד, בית החולים שיבא תל השומר ובית החולים אסותא בתל אביב, מכירים תודה לשיתוף הפעולה האמיץ והתמיכה הנמשכת מצד ארגון בוני עולם להקים משפחות מאושרות בישראל.

פרופ' נרי לאופר, ביה"ח הדסה

הארגון פועל באופן המקצועי ביותר, ניכר כי הארגון מפנה משאבים כדי שיועציו הרפואיים יהיו בקיאים היטב בכל תחום כדי שהייעוץ שלהם אכן יועיל ויכוון למרכזים מתאימים. הצוות כולו מקרין ידע רב ויחס חם לכל פונה ופונה.

פרופ' יובל ירון, מרכז רפואי תל אביב

היועצים הרבניים של בוני עולם קיימו עמי קשר רציף והדוק ומלווים את הזוגות במסירות לכל אורך הדרך. זכיתי גם להיות מרצה מוזמן לכינוס רפואי מטעם בוני עולם, פגישה שאפשרה שפה משותפת בין עולם הרפואה לעולם ההלכה.

פרופ' שלמה משיח, מנהל היחידה ב'אסותא'

השנה החולפת הייתה שנת עשייה ובניין. בזכות בוני עולם נולדו בשנה הזו מאות ילדים וזכו להגיע לאוויר העולם. הארגון עשה נפלאות בתמיכה בזוגות, ביניהם חסרי אמצעים הנזקקים לטיפולים נוספים ולניתוחים, מעל ומעבר למה שמערכת הבריאות נותנת.

פרופ' אדריאן שולמן, מנהל המערך במרכז רפואי 'מאיר' ומנהל קליניקה באסותא

הייתה זו שנה מבורכת. בבוני עולם לוקחים את המטופלים מוקדם ומעניקים להם את מלוא התמיכה, הכוח והמרץ. בעיניי, זה מה שעושה את הארגון הזה למוערך כל כך.

פרופ' אייל סיוון, מנהל מחלקה לסיכון גבוה

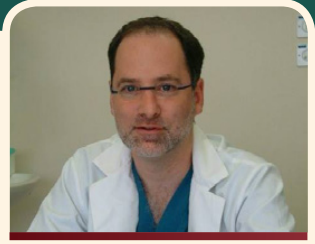

כמו בכל שנה, גם השנה ראיתי את בוני עולם נותנים את התמיכה הכלכלית והנפשית, ואת ההכוונה בבעיות רפואיות רבות המתעוררות. בבוני עולם מוצאים את הרופא המתאים להתמודד מול כל בעיה ואת הטיפול הטוב ביותר.

פרופ' אייל שיף, מרכז רפואי שיבא השומר

זכיתי גם השנה לעבוד עם יועצי בוני עולם הניחנים במקצועיות ובנועם הליכות. הם לומדים היטב את החומר ואפשר לנהל אתם דו שיח ברמה מקצועית גבוהה. יש להם קשרים חובקי עולם וכך אפשר להביא מזור לבעיות קשות.

חֲמוֹל... עַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ

מאות משפחות בארץ ישראל
זועקות - חמול עלינו - - -
ועל עוללינו - - -

בְּסִפְרָן שֶׁל צַדִּיקִים

ארגון 'בוני עולם' כבר עשו גדולות ונצורות להביא אורה ושמחה לבתים של חשוכי בנים, ומלווים המשפחות הנ"ל בעצה ובתמיכה בעזרה ובתושייה ומשלמים עבור אלו שאין ידם משגת שכר רופאים ותרופות
וזוכים לראות סייעתא דשמיא למעלה מן הטבע.

וכל המסייע והנושא עמם בעול, נעשה שותף לקב"ה במעשי בראשית, ויזכה לראות בנים ובני בנים הולכים בדרך ה' מתוך נחת דקדושה.

על כן באנו בבקשתנו לתרום להם בעין יפה וברוחב לב כי אין ערוך לשכר מצווה זו, ויזכה יחד עם בני ביתו לחיים טובים.

מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל

מרן הגראי"ל שטיינמן שליט"א

מרן פוסק הדור הרב וואזנר שליט"א

הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָּה

תרמו 12x100₪ בהו"ק או באשראי

ויהיה לכם חלק בכל נשמה יהודית טהורה שתגיע לאוויר העולם, ובנוסף תקבלו לידיכם

סכין מכסף – סגולה לפרנסה

שנתברך בידיו הקדושות של

האדמו"ר מרחמעסטריווקא שליט"א

אַרֶשֶׁת שִׂפְתֵינוּ

תרמו 169₪

ושמכם יוזכר פעמים ליד אליהו מלאך הברית ובקשתכם תעלה עם בכיותיו של תינוק יהודי טהור ברגע הברית.

תפילת י"ג המוהלים

13 מוהלים, יעתירו ויזכירו בפיהם את שמכם ובקשתכם האישית ברגעי ההוד של ברית המילה בכל אחד מימי הדין של ראש השנה ויום הכיפורים.

תוסיפו חיים – תיחתמו לחיים!

1800-300-307

וַה׳ פָּקַד...

תרמו ₪104

ובעיצומו של ראש השנה, בזמן קריאת פקידת שרה אמנו, יתחננו גדולי הדור עבורך ועבור ילדיך.

תפילת הצדיקים

מרן הגראי״ל שטיינמן שליט״א
האדמו״ר רבי דוד אבוחצירא שליט״א
כ״ק האדמו״ר מרחמסטריווקא שליט״א

יזכירו אותך אישית בראש השנה וביום הדין!

וּמִי יֵעָשֵׂר

נותרו מטבעות בודדים

תרמו ₪500 בלבד

ותזכו לקבל מטבע שהוא אוצר יקר והיסטורי, שכיית חמדה שבעוד תקופה לא תוכלו להשיגה...

מטבע הברכה ההיסטורי

מהרב עובדיה יוסף זצוק״ל

אח, אילו זכינו כעת לקבל ממנו את ברכתו לשנה טובה ומבורכת... אז אפשר עדיין לזכות במטבעות הברכה שינקו את הברכה מידיו הקדושות!

תוסיפו חיים – תיחתמו לחיים!

1800-300-307

Bonei Olam

בוני עולם

תמיכה וסיוע לחשוכי בנים

תוסיפו חיים - תחתמו לחיים

1-800-300-307